

Kocaeli Eczacı Odası Olağan Seçimli Kongresi

7. Dönem Kocaeli Eczacı Odası Başkanı Ecz. Nejat ÇETİN

Değerli Meslektaşlarım,

Olağan Seçimli Genel Kurul Toplantımızın sadece Yönetim Kurulu Faaliyet ve Hesap Raporlarının tartışılması ve Oda Organlarına aday arkadaşlarımızın belirleneceği bir toplantı olarak kalmayacağı; yaşadığımız tüm mesleki ve toplumsal sorunların tartışılacağı bir toplantı olması dilek ve inancıyla konuşmaya başlıyorum.

Değerli arkadaşlarımız yıllardır bu ülkeyi yönetenlerin demokrasi söylem ve vaatleri artık inandırıcılığını yitirmiştir. Siyasilerin ciddiyetten uzak popülist yaklaşımları, sosyal devletten gittikçe uzaklaşan söylemleri ne yazık ki toplumumuzun sağlıklı bir yaşam sürmesine olanak sağlamamaktadır. Mevcut olanakların rasyonel kullanılması yönünde demokratik katılımın önünü kapatan iktidarlar: Globalleşme, özelleştirme, yeni sistem arayışları gibi söylemler ile ciddi sorunları göz ardı etmişlerdir.

Bu yaklaşımlar sonucunda sosyal devlet anlayışı neredeyse terk edilmiş, 20 milyona yakın insan sosyal güvenlikten yoksun kalmış, 5 milyona yakın insanımız açlık sınırında yaşamaya mahkum olmuştur.

Vergi toplamayan, toplamaya yönelik kendi başlattığı uygulamalardan vazgeçerek sonra buna reform diyen; iktidarlar iç ve dış borçlanmayı artırarak sermayeye rant yaratmaya devam etmektedirler.

Dış borçlanma tıkanıklarının aşılabilmesi için ise adına reform denen ancak sosyal adaletsizlikleri daha da arttıran uygulamaları yaşama geçirmektedirler.

Üretimden uzak, AR-GE'ye kaynak yaratmayan, bilimsel çalışmalara destek vermeyen anlayışları ile yabancı sermayeye kapıları açarak teknoloji transferi gerçekleştirecekleri hayalini topluma aşılamaktadırlar. Bu noktada uluslar arası tahkime imkan verecek yasal ve anayasal düzenlemeler ile ülke kaynaklarını ÇUŞ'lere sunacak yanlış uygulamalarını globalleşmenin getirisi imtiyaz sözleşmeleri olarak halka sunabilmektedirler.

Demokratik katılıma kapalı bu anlayış sonucu: İlaçta patente hayır yaklaşımımız göz ardı edildiği gibi; hiç değilse erteleyin yaklaşımımız göz ardı edilmiştir. İlaç fiyatlarını ulaşılamaz noktalara getirecek, ilacın bulunabilirliğini ve dağıtım koşullarını göreceli olarak değiştirecek, sosyal güvenlik kurumlarının zaten var olan güçlüklerini arttıracak, Ulusal ilaç sanayii mi yok edecek ülke kaynaklarını ilaç tekellerinin sömürüsüne terk edecek ve insan sağlığını uluslararası sermayenin insafına bırakacak bu uygulamaya, tüm uyarılara rağmen çok aceleci olarak geçilmesi

inanılmazdır.

Halen büyük problemleri olan, batı batıyor denen, bu nedenle bütçe açıklarının en büyük suçlusu sayılan sonuçta da sosyal güvenlik reformu denilen yasal düzenlemeye sığırma tahtası yapılan sosyal güvenlik kanunlarımıza bakarken, dünyadaki ekonomik gelişmeleri ve bu gelişmelerin ülkemize olan yansımaları iyi tahlil etmemiz gerekir. Aksi halde bu kurumların geleceğine yönelik düşüncelerimizde yanlış değerlendirmelerde bulunuruz.

Son yıllarda ülkeyi yöneten iktidarlar globalleşme ile entegre olan özelleştirme politikalarını halka sunmaktalar. Ancak görmeliyiz ki yıllardır uygulanan serbest piyasa ekonomisi ile yaşadığımız olumsuzluklar aşılamamaktadır. Bizim gibi IMF dayatmaları, Dünya Bankası talepleri ile ekonomik yaşamı şekillenen ülkelerin mevcut ekonomik ve sosyal sorunlarını globalleşme denilen yeni dünya düzenine kendilerini teslim etmeleri ile aşamayacakları belli olmuştur. Aksine sorunlar azalacağına, artacaktır.

Son yirmi yıldır bizi kurtaracağı iddia edilen ithalata ve ihracata dayalı serbest piyasa ekonomisi ülkemizin dış borçlarının katlanmasına neden olduğu gibi, dış borç faizlerini ödemek üzere ortaya çıkan iç borçlanma faiz çelişkisi yatırımların ve üretime yönelik çabalarında durmasına neden olmuştur. Sonuçta insanlarımız arasındaki gelir dağılımı adaletsizliği artmıştır.

İktidarlar IMF'in önerilerine koyduğu emeklilik yaşının arttırılması, tarımsal desteklerin azaltılması, çalışanların reel ücretlerindeki artışların düşük tutulması taleplerini aynen hayata geçiriyorlar.

Bundan sonra ki süreçte izleyip göreceğiz: Uluslar arası tahkime yönelik düzenlemeleri MAR diye tanımlanan Ç.T.Y.A çerçevesinde ülkemize gelecek yabancı sermayenin önu uluslar üstü tahkime yol açmak adına yapılan anayasal değişikliklerle açılmış, imtiyaz sözleşmelerinde danıştay denetimi ortadan kalkmıştır.

Artık bir tarafta imtiyaz sözleşmesini imzalayacak siyasi iktidar-diğer tarafta ÇUŞ vardır; verilecek imtiyazın ulusal çıkarlarımıza uygun olup-olmadığını denetleyecek yargı kurumumuz devre dışı bırakılmış olacaktır.

Değerli arkadaşlarımız önümüzdeki süreçte dünya egemenlerinin globalleşme ile ortaya koydukları senaryo budur. Bu tablodan doğal olarak tüm kurumlarımız, ekonomik ve sosyal yaşamımız, sağlık alanımız, özellikle de ilaç ve eczacılık etkilenecektir.

Yeni dünya düzeni ulus devletleri yok ederek yarattığı ekonomik baskı ve dayatmalar ile sosyal devlete müdahale eder durumdadır. Artık sermaye liberal demokrasi içinde sosyal devlet uzlaşısından vazgeçmektedir. Bu durumda liberal demokrasi ancak

güç ve zenginliğin bulunduğu coğrafyalardaki ülkelerde söz konusu olabilir. Öyleyse liberal demokrasinin ön koşulu zenginleşmedir, ulus olarak + değer yaratmaktadır.

Zaten liberal demokrasi yaratılan + değerın ulus içinde çeşitli kesimler arasında paylaşılmasına yönelik bir katılımcılıktır. İktidar-muhalefet-diğer siyasi yapılar, sivil toplum örgütleri, sendikalar, işverenler, sermaye sahipleri arasında + değerın paylaşımını yönelik tartışmalar ve ortak kararlar ile paylaşımın belirlenmesidir.

IMF koşulları, Dünya Bankası dayatmaları, ÇUŞ'lere açılan kapılar, yapılabilecek özelleştirmeler ile fakir ülkelerde + değer yaratılması mümkün olamıyor. Dolayısıyla da + değerın paylaşımında söz sahibi olacak örgütlenmeler çoğunluk göz ardı ediliyor. Sonuçta da demokrasi olmuyor, olamıyor.

Bizde de paylaşılacak + değer hızla azalıyor, çünkü uluslararası sermaye egemenleri alıp götürüyor.

Demokrasiyi halka sandığa gidip oy atmak üzere benimsetmiş olan siyasi yapılar; iktidara geldiklerinde ben halkın oyununu aldım ne istersem yaparım şeklindeki yaklaşımlardan bir türlü vazgeçemiyor. Bunu engelleyecek örgütlü toplum kesimi oldukça az, zaten olanlara da siyasi iktidarlar pek kulak asmıyor.

İktidarların ulusal çıkarlarımıza ters olduğu düşünülen uygulamalarına hayır diyenlere geçmişte başkaca tanımlamalarda bulunulanlar, şimdilerde ise popülist deniyor. Ancak uygulamalara hayır diyenleri eleştirenler sosyal güvenlik kurumlarına yaptıkları katkının 4 katı ödemeyi iç ve dış borç faiz ödemelerine neden yaptıklarını bir türlü açıklayamıyorlar.

Eczacılık ve ilaç alanına da ilaçta patent, sağlıkta özelleştirme yaklaşımları ile birlikte uluslar arası tahkim ve buna yönelik düzenlemelerde etkileyecek kuşkusuz. Karşılaşacağımız olumsuz gelişmelere karşı mesleki dayanışma yanında ekonomik dayanışmamızı da ciddi olarak düşünmemiz ve önümüzdeki süreci ondan sonra tanımlamamız gerekiyor.

Oda Yönetim Kurulumuz yaklaşık üç yıl önce 6197 sayılı yasa değişiklikleri tartışmalarında bir taslak hazırladı. Söz konusu taslak ile eczanelere yönelik yapısal değişikliğin planlamasının yapılması ve çok eczacı ortaklı büyük eczane ekseninde tartışmaların yapılmasını sağlamaya çalıştık.

Ancak bu yaklaşımımız TEB ve bağlı diğer Odalarımızca fazla kabul görmedi. Görünen o ki en azından şimdilik çoğu Odamız ve meslektaşımız bir eczacı bir eczane modelinden yana. İlacın halka arzını bu modelde daha ne kadar tutabiliriz. Doğrusu ben kuşkuluyum. Güçlükler artacak ve bu modelle mesleği sürdürmemiz güçleşecektir. Geçmişte kooperatiflerde ekonomik gücünü birleştiren eczacı bu güç birliğini hem ekonomik anlamda hem de daha kaliteli hizmet anlamında geleceğe dönük olarak eczane ekseninde düşünmek zorundadır.

Tüm dünyada ÇUŞ'ler birleşirken ve dev ekonomik güçler ulus devletlere kafa tutar noktaya gelirken bunları göre göre önümüzdeki süreci mesleğimiz adına doğru biçimde tanımlamamız ve tedbir almamız mümkün değildir, doğru da değildir.